

[Tom Behnke]

ombudsmanden. De siger, der kunne opstå, må fortsat behandles i de nuværende respektive instanser. Desuden bliver der nedsat en komité under FN, der skal påse, at konventionen overholdes i de respektive lande, velsagtens også som en form for klageinstans som en sidste mulighed. Som sagt under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 22 er konventionen jo ikke specielt rettet mod Danmark, da Danmark i forvejen har rimelige forhold omkring børns vilkår.

I bemærkningerne til det forslag, vi behandler nu, fremgår det bl.a., at de seneste års økonomiske og kulturelle kriser specielt har ramt børns og unges og lavindkomstfamiliers levevilkår. Efter Fremskridtspartiets mening er det ikke børnene, der skal hjælpes direkte i de tilfælde, men derimod forældrene, så de selv kan varetage børnenes tarv, hvilket også stemmer overens med konventionens art. 27, stk. 2, der siger følgende: »Forældrene eller andre med ansvar for barnet har hovedansvaret for efter evne og økonomisk formåen at sikre de levevilkår, der er nødvendige for barnets udvikling.« Hvis der er problemer, er det således forældrene, der skal hjælpes og dermed børnene indirekte og ikke, som det fremgår af Socialdemokratiets forslag, børnene direkte.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at børn og unge mangler mulighed for selv at varetage deres interesser gennem deltagelse i politisk virksomhed, i interesseorganisationer og lignende. Det er sandelig noget af en påstand at fremføre i Danmark, hvor vi har alle de politiske ungdomsorganisationer. Hvad siger Danmarks Socialdemokratiske Ungdom f.eks. til denne udtalelse fra Socialdemokratiet? Endvidere er der i mange større byer nedsat ungdomsråd, der har til opgave at vejlede kommunalbestyrelserne i ungdomspolitiske anliggender; bl.a. har man i Århus Kommune haft et sådant råd i flere år.

Danmark er nok et af de lande i verden, hvor unge har størst mulighed for at komme til orde. Udtalelsen fra Socialdemokratiet er således et direkte mistillidsvotum til alle de aktive ungdomsorganisationer og ikke mindst til alle forældrene.

Fremskridtspartiet må tage afstand fra dette forslag og vil stemme imod det ved 2. behandling.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det socialdemokratiske forslag rører ved noget væsentligt og rejser det væsentlige spørgsmål, hvorledes man bedst kan organisere varetagelsen af børns interesser. Det er ikke altid en given sag, at forældre varetager dem, eller at myndighederne gør det. Hvordan skal man så bære sig ad?

Jeg må sige, at forslaget, som det foreligger, kan Det Radikale Venstre ikke støtte. Jeg synes ikke, det er nogen god idé under ombudsmanden at henlægge et kontor eller en administration, som har meget veldefinerede juridiske opgaver, og som har børnenes interesser at varetage. En sådan slags pressionsgruppe for børn mener jeg ikke hører hjemme under ombudsmanden. Derimod kunne der meget vel være sager vedrørende børn, som kunne og burde forelægges Folketingets Ombudsmand. Jeg kan godt se for mig, at der muligvis vil komme som opfølgning af Graversenudvalget typer af sager om børns rettigheder i juridisk forstand, hvor det var en god idé at have mulighed for netop at bruge ombudsmandsinstitutionen med dens prestige og gennemslagskraft over for den øvrige administration, men derved rører vi jo, kan man sige, ved afgrænsningen af, hvad ombudsmanden må tage sig af og ikke tage sig af, og i forhold til hvilke administrationer ombudsmanden må fungere. Det er jo en lang og i virkeligheden meget kompliceret diskussion, som fortjener sine egne selvstændige overvejelser.

Jeg kan altså ikke tilslutte mig ideen om, at en sådan organiseret pressionsgruppe for børn skulle placeres under ombudsmanden. Jeg tror, man skal holde fast ved, at ombudsmandsinstitutionen tager vare på juridiske problemer for borgerne, herunder børn, i forhold til offentlige myndigheder. Det betyder så også, at et problem er uløst, og at vi så bør diskutere, hvordan man bedst fremmer børnenes interesser i forhold til myndigheder. Det ser jeg frem til at vi med udgangspunkt i dette forslag kan føre en ordentlig diskussion om i Retsudvalget, således at vi måske kan tale os frem til noget, vi kan enes om, som kan repræsentere et fremskridt for børnenes samlede retsstilling i afventning i øvrigt af Graversenudvalgets betænkning og de initiativer, regeringen agter at foretage sig som følge af den.